

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.04.1978, sp. zn. 5 Cz 14/78, ECLI:CZ:NS:1978:5.CZ.14.1978.1

Číslo: 25/1981

Právní věta: Postoupila-li rozhodčí komise soudu pracovní spor, jehož projednání je v její pravomoci (§ 208 odst. 2 zák. práce), aniž to účastník sporu navrhl po té, když do 30 dnů od podání návrhu na zahájení rozhodčího řízení v něm nebyl ani schválen smír ani nebylo vydáno rozhodnutí (§ 212 odst. 2 zák. práce), není dána pravomoc soudu (§ 103 a § 104 o. s. ř.) k projednání tohoto pracovního sporu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.04.1978

Spisová značka: 5 Cz 14/78

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podmínky řízení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 103
§ 104 65/1965 Sb. § 208
§ 212

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1981 sb. rozh.

Postoupila-li rozhodčí komise soudu pracovní spor, jehož projednání je v její pravomoci (§ 208 odst. 2 zák. práce), aniž to účastník sporu navrhl po té, když do 30 dnů od podání návrhu na zahájení rozhodčího řízení v něm nebyl ani schválen smír ani nebylo vydáno rozhodnutí (§ 212 odst. 2 zák. práce), není dána pravomoc soudu (§ 103 a § 104 o. s. ř.) k projednání tohoto pracovního sporu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 28. 4. 1978, [5 Cz 14/78](#))

Navrhovatelům byla uložena kárná opatření za porušení pracovní kázně, kterého se dopustili 27. 4. 1976 tím, že nedodržením příslušných dopravních předpisů spoluzavinili najetí pomocného vlaku na zbylou část nákladního vlaku na trati mezi stanicemi P. a K. Rozhodnutí o kárném opatření byla navrhovatelům doručena.

Navrhovatelé, kteří nebyli s uložením kárného opatření spokojeni, podali včas u rozhodčí komise lokomotivního depa Č. T. návrh na zrušení těchto kárných opatření. Rozhodčí komise, která podle

přípisu zaslaného soudu 23. 6. 1976 nemohla spor rozhodnout proto, že jí nebyly poslány potřebné spisové materiály provozním oddílem Č. T., postoupila spor k dalšímu projednání okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí, aniž účastníci učinili návrh, aby spis byl postoupen soudu, když do 30 dnů od podání návrhu nebyl v rozhodčím řízení ani schválen smír ani nebylo vydáno rozhodnutí.

Okresní soud v Ústí nad Orlicí, když zjistil ze správy SNB - oddělení vyšetřování Veřejné bezpečnosti v P., že dne 3. 8. 1976 byl podán návrh na obžalobu proti navrhovatelům okresní prokuratuře v P., řízení přerušil podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., protože výsledek tohoto trestního řízení měl, podle jeho názoru, význam pro rozhodnutí v této věci. Přitom poukázal na ustanovení § 80 odst. 2 zák. práce, podle něhož nelze za porušení pracovní kázně uložit kárné opatření, bylo-li pracovníku za ně uloženo opatření jiným orgánem než orgánem organizace anebo byl-li pro ně pravomocně odsouzen. Měl za to, že toto zákonné ustanovení by bylo porušeno, pokud by soud rozhodl o kárných opatřeních a nevyčkal výsledku trestního řízení.

Potom okresní soud v Ústí nad Orlicí svým usnesením uvedená kárná opatření zrušil, když zjistil z rozsudku okresního soudu v Pardubicích z 28. 10. 1976 sp. zn. 2 T 868/76, že navrhovatelé byli uznáni vinnými tím, že dne 27. 4. 1976 při výkonu svého zaměstnání nesplnili povinnosti uložené jim předpisy ČSD (D1, D2) a tak způsobili, že v nočních hodinách najel pomocný vlak na železniční trati mezi stanicemi K. a P. na odstavenou část nákladního vlaku, a tím spáchali trestný čin obecného ohrožení, za což byli pravomocně odsouzeni. Z toho pak soud v řízení o přezkoumání kárného opatření učinil závěr, že podle ustanovení § 80 odst. 2 zák. práce kárné opatření nemůže být uloženo za porušení pracovní kázně, bylo-li za ně pracovníku uloženo opatření jiným orgánem než orgánem organizace nebo byl-li pro ně pravomocně odsouzen. Protože navrhovatelé byli v trestním řízení soudním odsouzeni pro totéž jednání, za které jim bylo uloženo kárné opatření, shledal soud uložení kárného opatření v rozporu s ustanovením § 80 odst. 2 zák. práce a proto uložena kárná opatření zrušil.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že tímto usnesením byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

V projednávané věci došlo k porušení pracovní kázně 24. 4. 1976 a organizace se o něm dověděla ještě tentýž den. Kárná opatření byla uložena navrhovatelům 25. 5. 1976. K trestnímu odsouzení navrhovatelů došlo rozsudkem okresního soudu v Pardubicích z 28. 10. 1976 sp. zn. 2 T 868/76, tedy po té, co organizace navrhovatelům kárná opatření uložila. V době, kdy bylo navrhovatelům kárné opatření uloženo, nebylo proti nim ještě zahájeno trestní stíhání pro toto porušení pracovní kázně. 1)

Proti uloženému kárnému opatření podali navrhovatelé včas návrh na jejich zrušení u příslušné rozhodčí komise. Tato rozhodčí komise však o sporu nerozhodla a postoupila spor k projednání okresnímu soudu, aniž účastníci rozhodčího řízení učinili návrh, aby spis byl soudu postoupen.

O návrzích na zrušení kárných opatření soud jedná podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. Pro toto řízení se použije ustanovení občanského soudního řádu (zákona č. 99/1963 Sb., jehož úplné znění se změnami a doplňky bylo vyhlášeno pod č. 162/1973 Sb.), pokud není zvláštním předpisem stanoveno něco jiného (§ 244 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 207 odst. 1 zák. práce spory mezi organizacemi a pracovníkem z pracovního poměru projednávají a rozhodují rozhodčí komise a soudy. Podle ustanovení § 208 odst. 1 zák. práce rozhodčí komise projednávají v rozhodčím řízení také spory o návrhu na zrušení kárného opatření (§ 81 odst. 1 zák. práce). Podle ustanovení § 8 o. s. ř. má-li být před řízením u soudu provedeno řízení u jiného orgánu, mohou soudy jednat jen tehdy, nebyla-li věc v takovém řízení a konečnou platností

vyřízena (podmínka řízení ve smyslu ustanovení § 103 a § 104 o. s. ř.).

V projednávané věci soud zahájil řízení na základě přípisu rozhodčí komise lokomotivního depa Č. T. z 23. 6. 1976, v němž se jen uvádělo, že rozhodčí komise nemohla spor rozhodnout proto, že provozní oddíl Č. T. jí nezaslal potřebný spisový materiál. Soud však nezjistil, zda k postoupení sporu došlo po uplynutí 30 dnů na návrh některého z účastníků řízení (§ 212 odst. 1 zák. práce).

Podle tohoto ustanovení je rozhodčí řízení bezvýsledné tehdy, jestliže proti rozhodnutí komise byly podány ve stanovené lhůtě námitky nebo jestliže účastník sporu navrhl, aby spor byl postoupen k dalšímu projednávání soudu, protože do 30 dnů od podání návrhu nebyl v něm ani schválen smír, ani nebylo vydáno rozhodnutí. Bez takového návrhu rozhodčí komise sama, bez ohledu na délku řízení, nemůže spor soudu postoupit; pokud by se tak stalo, muselo by být soudní řízení pro nedostatek pravomoci soudu zastaveno (§ 104 odst. 1 o. s. ř.) a věc vrácena rozhodčí komisi k dalšímu řízení.

Porušil proto soud uvedeným rozhodnutím zákon v ustanoveních § 6, § 103, § 104 odst. 1, § 120 odst. 1 a § 153 odst. 1 o. s. ř. v souvislosti s ustanoveními § 80 odst. 2, § 207 odst. 1, § 208 odst. 1 a § 212 odst. 1 zák. práce.

1) Srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 11/1980 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.